

heder og immuniteter, som er nødvendige for opfyldelsen af organisationernes formål og for sikringen af den uafhængige udførelse af de dermed forbundne hverv:

De Forenede Nationer, Den mellemfolkelige Domstol, de til De Forenede Nationer knyttede særlige institutioner, Organisationen for europæisk økonomisk Samarbejde, Det europæiske Råd, Den nordatlantiske Traktats Organisation samt sådanne andre internationale organisationer, som Danmark er eller senere med rigsdagens samtykke måtte blive medlem af, medlemmernes repræsentanter i og udsendinge til de nævnte organisationer og institutioner,

de embedsmænd og andre personer, der optræder på disse organisationers eller institutioners vegne, samt

sagkyndige, som udfører hverv for organisationerne eller institutionerne.

§ 2. De nærmere foranstaltninger til gennemførelse af sådanne overenskomster træffes ved kongelig anordning.

§ 3. Lov nr. 43 af 20. februar 1948 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. m. ophæves.

§ 4. Denne lov træder straks i kraft.

I § 1, stk. 1, blev sætningen „som er nødvendige for opfyldelsen af organisationernes formål og for sikringen af den uafhængige udførelse af de dermed forbundne hverv“ tilføjet under lovforslagets behandling i landstinget.

I bemærkningerne til lovforslaget henvises bl. a. til, at der i lov nr. 43 af 20. februar 1948 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. m. (årbog 1947—48, side 113) haves hjemmel til, at der ved mellemfolkelig overenskomst kan indrømmes *De Forenede Nationer, Den mellemfolkelige Domstol* og de til De Forenede Nationer knyttede *særlige institutioner* samt disses embedsmænd og personer, der optræder på de pågældende organisationers vegne, såvel som medlemsstaternes repræsentanter og udsendinge særlige rettigheder og immuniteter. Siden da har Danmark indgået forskellige internationale overenskomster, der gør det ønskeligt, at der sker en udvidelse af lovens rammer.

Den 29. juni 1949 meddelte rigsdagen således sit samtykke til Danmarks ratifikation af statuttten for Det europæiske Råd. I medfør af statuttens art. 40 skal Det europæiske Råd, repræsentanter for medlemsstaterne og sekretariatet på ethvert